
DOPUSZCZANIE (3) *sb n*

o oraz a *jasne*.

sg G dopuszczaniã (2). ◇ pl A dopuszczaniã (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Dopuszczanie się, popełnianie czegoś złego [pierwszy przykład niezupełnie jasny] (2) : Dyabelki to/ powiada/ rząd/ złym podufzczaniem nam dokuczać: á náfzã powinność/ ná te dopufzczania/ nie zezwálác. LatHar 251.*

dopuszczanie ku czemu (1): IŻ niekárność wielką dáłã ludzióm z przyrodzenia do złego fłkonność/ y ku fałzowaniu y ofzukaniu dopufzczaniã śmiáłość [dedit hominibus in malum propensis ad falsitates et collusiones admittendas audaciam JanStat 444] SarnStat 570. Cf DOPUSZCZENIE zn. 5. SarnStat 561.

2. *Zsyłanie, zrzędzanie czegoś przez Boga (1) : miey te náuki o fráfunkách y o pokułách kroćiuchno. [...] (marg) Siedm przyczyn dopufzczania ich. (-) LatHar 577 marg.*

Cf DOPUSZCZAĆ, DOPUSZCZAĆ SIĘ, NIEDOPUSZCZANIE

ZZie